

særloven, for dommen her giver anledning til en sådan refleksion, skulle jeg mene.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Jamen det vil jeg da godt sige et par ord om, hvis hr. Søren Kolstrup mener, at det fremmer det foreliggende lovforslag.

Der har jo været en grundig behandling af lovforslaget i sin tid. Der var forskellige juridiske vurderinger med hensyn til, hvordan lovforslaget skulle opfattes, også hvad angår spørgsmålet i forhold til grundloven. Vi har anlagt den betragtning, at vi var inden for grundlovens rammer; det har Højesteret fundet ikke var korrekt efter Højesterets opfattelse, og det er det, vi så har taget til efterretning. Derfor støtter vi, at de pågældende paragraffer bliver ophævet.

Men der lå altså på det tidspunkt forskellige vurderinger; det var vi også helt bevidste om, og vi tog så det standpunkt, vi tog, og tager så også konsekvensen af højesteretsdommen nu.

Anders Mølgaard (V):

Venstre betragter lovforslaget som en ren ordensmæssig foranstaltning. De bestemmelser, der nu foreslås ophævet, er, som ministeren selv anfører i bemærkningerne, jo allerede ophævet ved Højesterets dom, og derefter haver Folketinget naturligvis sig at rette.

Dommen betyder ikke, at de skoler, der er nævnt i loven, uden videre har krav på tilskud. Om skoler skal have tilskud, er en afgørelse, ministeren må træffe som udøvende magt. Det er den udøvende magts ansvar at sikre, at skoler, der ikke opfylder den til enhver tid gældende lovgivning, naturligvis ikke skal have tilskud.

Naturligvis tager vi Højesterets dom til efterretning, men det er ikke ensbetydende med, at kritikken af Tvindimperiet og dets metoder svækkes. Vi er stadigvæk dybt bekymrede over de oplysninger, vi modtager fra mange dele af landet, f.eks. med hensyn til Tvindrelaterede opholdssteder for børn og unge med vanskeligheder. Og for at belyse denne konkrete problemstilling har vi i Venstre indkaldt socialministeren og undervisningsministeren til samråd i Folketingets Uddannelsesudvalg medio april.

Brian Mikkelsen (KF):

Vi tager fra konservativ side selvfølgelig Højesterets dom til efterretning. Forslaget fra maj

1996 afstedkom jo en stor intens, intensiv diskussion her i salen, såvel om sagligheden i, at man fik udtaget nogle bestemte skoler, som jo var nævnt i lovforslagets §§ 6-10, men – og det skal vi jo ikke undervurdere og glemme – også om hensigtsmæssigheden i det cirkus, som Tvindkoncernen havde iværksat rent økonomisk og også i nogle eksempler rent pædagogisk.

Og der var og er et stort flertal herinde i Folketinget, som er meget betænkelig ved de metoder, som Tvindkoncernen har brugt. Det skal man jo ikke undervurdere, og det skal man ikke underkende.

Jeg vil også gerne understrege fra konservativ side, at det her jo ikke er ensbetydende med, at man ikke over for de enkelte skoler kan påpege, at der har været et fællesskab, et økonomisk kredsløb, som man fra ministeriets side ikke kan underkende. Vi bakker undervisningsministeren fuldstændig op i det forløb, der er lagt op til indtil videre; vi synes, at det er håndteret på en fornuftig måde. Og vi ser frem til de konklusioner, der kommer på de undersøgelser og de forhandlinger, der i øjeblikket er med skolerne.

Men vores grundholdning er stadig væk den, at vi er enige i intentionen bag det oprindelige forslag fra 1996, men som en selvfølgelighed bliver nødt til at støtte højesteretsdommen.

Men man skal jo heller ikke glemme her, at landsretten havde det altså også oppe til diskussion. Dér kom man til en anden afgørelse: at de fleste juridisk kompetente personer, der blev spurgt om det her, sagde noget helt andet, at Justitsministeriets Lovafdeling sagde noget helt andet.

Så jeg vil ikke sige, at Folketinget handlede i ond tro, men handlede i god tro. Derfor har vi ikke dårlig samvittighed over, at vi stemte for loven i 1996, men er parat til hurtigt at rette op på de fejl, som Højesteret har påpeget der blev begået, trods alt, og derfor stemmer vi selvfølgelig for det her forslag.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Ja, nu skal vi jo have en debat senere hen om den her lov, men hr. Brian Mikkelsens indlæg her i debatten i dag bør vel ikke stå uimodsagt. Det handler om nogle dybtgående retsprincipper. Hr. Brian Mikkelsen siger, jamen der var den ene mening og den anden mening, og så